

RAUTJÄRVI
NISKA-PIETILÄN SORANOTTOALUEEN

LUONTOSELVITYS

Tapio Lievonen

SISÄLLYSLUETTELO

<i>JOHDANTO</i>	3
<i>SIJAINTI</i>	3
<i>KASVILLISUUS</i>	3
<i>SUUNNITELMA-ALUE</i>	4
<i>YHTEENVETO</i>	7

Kansikuva: Kuva suunnitelma-alueen luoteisosasta. kuvaussuunta luoteeseen

JOHDANTO

Luontoselvitys on laajuudeltaan suppea johtuen suunnitelma-alueen luonteesta. Alue on toimiva soranottoalue jolta on pääosin poistettu pintamaat. Pintamaakasat sijaitsevat ottoalueen reunoilla ja niiden päälle on osittain kehittynyt ruohoinen kenttäkerros.

Varsinaisen suunnitelma-alueen sisällä ei ole puustoa ja aluskasvillisuutta.

SIJAINTI

Suunnitelma-alue sijaitsee Rautjärvellä Niska-Pietilän kylässä Mäkrämäki Selännekankaan harjualueen läheisyydessä.

Ensimmäisen Salpausselän eteläpuoliseen reunadeltojen ja – laajentumien vyöhykkeeseen kuuluva alue käsittää kaksi täysin kehittyntä, tasalakista harjudeltaa ja pienemmän kumpumaisen reunadeltan sekä näihin liittyviä rinnakkaisia pienehköjä harjuseläkkeitä, harjukumpuja, sivuharjanteita ja – kumpuja sekä suuren sulamisvesiuoman deltojen välissä. Lisäksi on lukuisia pienempiä uomia, harjuhautoja ja – kuoppia sekä muinaisrantojen tasanteita, törmii ja pieniä terasseja. Lakitasanteet ovat +105 merenpinnan yläpuolella ja korkeimmat kohdat nousevat noin 25 m ympäristöstä.

Selännekangas on luokiteltu luokka II pohjavesialueeksi ja Mäkrämäki- Selännekangas on arvioitu maakunnallisesti arvokkaaksi harjualueeksi (Luokka III).

Suunnitelma-alue on nykyisen ELY-keskuksen laatimassa harjualueeselvityksessä rajattu harjualueen ulkopuolelle.

KASVILLISUUS

Kasvillisuus on puolukka- ja mustikkatyyppin kangasmetsää. Puusto on pääosin harvennettua nuorehkoa mäntymetsää. Selännekankaan reunaosilla on osin harventamatonta havupuuvoittoista sekapuumetsää. Alueen luoteisosa rajoittuu soranottoalueeseen jonka reuna-alueella on avohakkuualueita.

Suunnittelualueen välittömässä läheisyydessä ei esiinny luonnonsuojelulain 29 §:ssä mainittuja luontotyyppisiä, joita ovat 1) luontaisesti syntyneet, merkittävilta osin jaloista lehtipuista koostuvat metsiköt; 2) pähkinäpensaslehdot; 3) tervaleppäkorvet; 4)

luonnontilaiset hiekkarannat; 5) merenrataniityt; 6) puuttomat tai luontaisesti vähäpuustoiset hiekkadyynit; 7) katajakedot; 8) lehdesniityt; sekä 9) avointa maisemaa hallitsevat suuret yksittäiset puut ja puuryhmät.

Alueella ei ole todettu luonnonsuojelulain 42 §:ssä tarkoitettua rauhoitettua kasvia eikä myöskään 46 §:ssä tarkoitettua uhanalaista eliölajia. Alueella ei ole merkille pantavia puusto-, aluskasvillisuus- tai muita kasvialueita, jotka voisivat olla viitteitä uhanalaisen eliölajin elinympäristöstä.

Suunnittelualueen välittömässä läheisyydessä ei esiinny metsälain 10 §:n tarkoittama metsien monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeitä elinympäristöjä, joita ovat: 1) lähteiden, purojen ja pysyvän vedenjuoksu-uoman muodostavien norojen sekä

pienten lampien välittömät lähiympäristöt; 2) ruoho- ja heinäkorvet, saniaiskorvet sekä lehtokorvet ja Lapin läänin eteläpuolella sijaitsevat letot; 3) rehevät

lehtolaikut; 4) pienet kangasmetsäsaarekkeet ojittamattomilla soilla; 5) rotkot ja kurut; 6) jyrkänteet ja niiden välittömät alusmetsät; sekä 7) karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat hietikot, kalliot, kivikot, louhikot, vähäpuustoiset suot ja rantaluhdat.

SUUNNITELMA-ALUE

Yleiskuva (kuva 1) on otettu ottoalueen luoteisosasta Niska-Pietilän puoleiselta osalta.

Kuvaussuunta kaakkoon.

Kuvassa näkyy soranottoalueen pohjaa ja varastokasoja.

Alueella ei ole kasvustoa lukuun ottamatta reuna-alueilla kasvavaa nuorta pajukkoa. Kuvan vasemmassa reunassa näkyy jälkihoidettu alue. Jälkihoidetulla rinnealueella on voimakaskasvuinen mäntyvoittoinen puusto.

Kuva 1

Alueen luoteisosasta on poistettu pintamaat (kuva 2). Kuvaussuunta luoteeseen

Kuvan oikeassa reunassa näkyy pintamaakasa jonka reunoilla on muutama männyntaimi. Muuta kasvustoa ei alueella ole. Kuvan vasemmassa reunassa näkyy osa alueella sijaitsevista varastokasoista.

Kuvan loppuosassa näkyy Niska-Pietiläntien reunalla oleva n.50 m. leveä suojakaista joka on alueelle tyypillistä mäntyvoittoista kangasmetsää.

Kuva 2

Ottoalueen lounaisosalta on poistettu puusto ja osa pintamaista (kuva 3). Kuvaussuunta kaakkoon. Kuvassa näkyy ottoalueen lounaisreunan voimakkaasti heinittynyt hakkuualue. Alueelle on tehty maankäyttömuutos. Hakkuukaista on poistettu tontin leimikkoalasta ja merkitty metsänhoitoyhdistyksen toimesta maa-aineksen ottoalueeksi.

Kuva 3

Ottoalueen lounaisraja kuvattuna ottoalueen luoteen puoleiselta alkuosalta (kuva 4). Kuvaussuunta kaakkoon.

Kuvassa näkyy ottoalueen lounaisraja ja hakkuualueen alkuosa. Alueelta on poistettu puusto ja osa pintamaista.

Kuva 4

Ottoalueen kaakkoisosasta on poistettu puusto ja osa pintamaista (kuva 5). Kuvaussuunta kaakkoon.

Kuvassa näkyy ottoalueen reunalle työnnettyjä pintamaakasoja. Alueella ei ole kasvustoa lukuun ottamatta ottoalueen aivan reuna-alueella olevaa nuorta koivikkoa.

Kuva 5

Ottoalueen osittain jälkihoidettu koillisen puoleinen reuna-alue (kuva 6). Kuvaussuunta luoteeseen. Kuvassa näkyy jälkihoidettu ja harvennettu reuna-alue. Kuva on otettu ottoalueen keskivaiheilta. Puusto on lehtipuuvoittoista lähinnä koivua kasvavaa ja kertaalleen harvennettua leimikkoa. Kasvusto poikkeaa ottoalueen alkuosan (kuva1) jälkihoidetusta mäntyvoittoisesta rinnealueesta.

Kuva 6

YHTEENVETO

Maa-ainesten ottotoiminnan vaikutukset suunnitelma-alueen kasvillisuuteen ja eläimistöön jäävät suhteellisen vähäisiksi, koska alueelta on jo useita vuosikymmeniä otettu maa-aineksia ja suoritettujen metsähakkuiden ja raivausten seurauksena ne ovat jo aiemmin muuttuneet

Reuna-alueiden jälkihoidot on niillä alueilta tehty missä ottotoiminta on päättynyt. Rinnealueet on loivennettu ja kasvusto on palautunut ottotoimintaa edeltävälle tasolle.

Jälkihoidetuilla alueilla kasvaa alueelle ominainen mäntypuuvoittoinen sekametsä ja rinnealueiden reunoilla on voimakas kuville sorarinteille tyypillinen heinävoittoinen aluskasvillisuus.

Mikäli, ottotoiminnan loputtua alueen loput jälkihoidot tehdään, kuten rinnealueilla on tehty, on syytä olettaa, että alue palautuu ottotoimintaa edeltävälle tasolle.

Suunnitelma-alueella on ilmeisen tarpeetonta ja osin myös mahdotonta tehdä kattavampaa luontoselvitystä koska alueen luontokuva muuttuu jatkuvasti maa-aineksen ottotoiminnan johdosta.

Kyseessä oleva maa-aineksen ottohanke ei edellytä ympäristövaikutusten arviointimenettelynsovellettamista ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun asetuksen 5 §:n hankeluettelossa määriteltyjen raja-arvojen nojalla.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun asetuksen 5 §:ssä mainitaan maa-aineksen otto automaattisesti ympäristövaikutusten arviointimenettelyn piiriin kuuluvaksi, jos maa-alue on yli 25 hehtaaria tai vuotuinen otettava ainesmäärä on vähintään 200 000 kiintokuutiometriä.

Suunnitelma-alueella suunniteltu maa-ainesten ottotoiminnan jatko ei siis kuulu ympäristövaikutusten arviointimenettelyn piiriin.

*Helsingissä
7.11.2013*

*Tapio Lievonon
p. +358 40 3708334
tapio.lievonon@gmail.com*